ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខ:២៤៨
ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២
សាលដីកា
លេខ:២១០
ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល
បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:
១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី
-កញ្ញា ....

តំណាងមហាអយ្យការ
-លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ក) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៤ ចុះថ្ងៃទី១២ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង

ដើមចោទឈ្មោះនស (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៤៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរមុខរបរអភិបាលស្រុកអង្គរបុរី ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិកំពង់ជ្រៃ ឃុំស្មោង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះនាង ម៉ុស (ស) ម្តាយឈ្មោះណាំ ធុន(ស) ប្រពន្ធឈ្មោះស៊ុន ចាន់ថន កូន០៥នាក់ ។

ចុងចម្លើយឈ្មោះផទ (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៥៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរធ្វើស្រែ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិ កំពង់ជ្រៃ ឃុំស្មោង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះងិន ផាន់ (ស) ម្តាយឈ្មោះសុខ សួន (ស) ប្តីឈ្មោះជា ឈៀង មានកូន០៦នាក់ ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង: ប្តឹងទាមទារដីត្រពាំងទឹកទំហំ ៦០ម x ៣២ម

បណ្តឹងតប: ទាមទារយកស្រះទឹកវិញ

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះនស ប្តឹងមិនសុខចិត្តនិងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ក) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៤៨ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទឈ្មោះនស ចុះថ្ងៃទី០៣-០៥-២០០០ បានប្តឹងសុំទាមទារដីត្រពាំងទឹកទំហំ៦០ម គុណ ៣២ម ពីចុងចម្លើយឈ្មោះផាន់ ទន់ នៅភូមិកំពង់ជ្រៃ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ដោយហេតុថា ដីនេះខ្លួនបានគ្រប់គ្រងរស់នៅមុនគេ ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៨១ មក តែដល់ឆ្នាំ១៩៨៥ ខ្លួនបានជីកស្តារត្រពាំងទឹកនោះ ស្រាប់តែចុងចម្លើយមកជំទាស់ ហើយពេលនោះ អាជ្ញាធរឃុំ ក៏បានចុះពិនិត្យកន្លែងទំនាស់នោះ ឃើញថា ពុំមានឃើញប៉ះពាល់អ្វីដល់ចុង ចម្លើយទេ ហើយរដ្ឋអំណាចឃុំក៏ឱ្យខ្លួនជីកបន្តទៅទៀត ។

តាមពាក្យបណ្តឹងតប ចុះថ្ងៃទី០៩-០៤-២០០០ របស់ចុងចម្លើយឈ្មោះផាន់ ទន់ បានអះអាង ថា នៅឆ្នាំ១៩៨២ ដីត្រពាំងទឹកទំហំ៨០អា ស្ថិតនៅខាងក្រោយផ្ទះខ្លួន ហើយខ្លួនបានគ្រប់គ្រងដី ត្រពាំងនោះតាំងពីឆ្នាំ១៩៨២ មកម្ល៉េះ ព្រមទាំងបានឱ្យកូនក្មួយរបស់ខ្លួនជីកស្តារជំរៅ ដើម្បីយកទឹក ប្រើប្រាស់ និងដាំដំណាំជុំវិញត្រពាំងនោះជាច្រើនដើម ដូចជា ដើមដូង ប្រេងខ្យល់ឫស្សីខ្ចិត. ស្វាយត្របែក ព្រីង អំពិលបារាំងចេក និងងដើមត្នោតជាដើម ពេលនោះ ពុំឃើញមាននរណា មកជំទាស់តវ៉ាពីត្រពាំងនេះឡើយ ។ស្រាប់តែនៅថ្ងៃទី០៧-០៤-២០០០ ឈ្មោះនស បានបញ្ជាក់ ប៉េអឹម ២នាក់ ឱ្យមកកាត់ខ្សែលួសរបងត្រពាំងរបស់ខ្លួនចេញ ហើយបានបោះបង្គោលវាតទីយកដី ត្រពាំងខ្លួនអស់ទំហំ៣០ម ពេលនោះខ្លួនក៏បានប្តឹងទៅតុលាការខេត្តតាកែវភ្លាមតែម្តង ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៣-០៥-២០០០ របស់ដើមចោទឈ្មោះនស ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ប្រគល់ដីត្រពាំងទឹកទំហំពីខាងត្បូង ២៣ម ពីខាងជើង២៥ម.៥ បណ្តោយ៥០ម.៦០ ស្ថិតនៅភូមិកំពង់ជ្រៃ ឃុំស្មោង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ឱ្យទៅឈ្មោះនស ជាដើមចោទ កាន់កាប់ប្រើប្រាស់ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ។ កាលបើផុតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យយាយ ផាន់ ទន់ ជាចុងចម្លើយ លើងកូនឈើមានទាំងប៉ុន្មាន លើក្លីត្រពាំងជាចំណែករបស់នាងស៊នចេញ ឱ្យអស់ ។

៣-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ៧.០០០៛ ដើមចោទបានបង់រួចហើយ កាលបើផុតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់នេះ សងទៅដើមចោទវិញ និងបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយ បង់ប្រាក់ពន្ធសមាមាត្រស្មើ១% លើតម្លៃដីទំនាស់ ប្រាក់នេះ៨០% បង់ចូលថវិការដ្ឋ និង២០ សម្រាប់រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ។

សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខដើមចោទ និងកំបាំងមុខចុងចម្លើយ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់កំណត់១៥ថ្ងៃនិង៦០ថ្ងៃទៀតសម្រាប់ប្តឹងឧទ្ធរណ៍គិតចាប់តាំងពីថ្ងៃទទួលដំណឹងពីសាលក្រមនេះ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ៧០ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះផាន់ ទន់ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ត្រង់ចំណុច សុំឱ្យតុលាការខេត្តតាកែវ ជំនុំជំរះសាជាថ្មីឡើងវិញ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៣ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៣-០៥-២០០០ របស់ដើមចោទឈ្មោះនស ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ដីត្រពាំងទឹក ទំហំទទឹងពីខាងត្បូង២៣ម x ទទឹងពីខាងជើង២៥ម.៥ បណ្តោយ៤០ម.៦០ ស្ថិតនៅពីខាងផ្ទះលោកនស ភូមិកំពង់ជ្រៃ ឃុំស្មោង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ប្រគល់ឱ្យទៅឈ្មោះនស ជាដើមចោទកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ចាប់ពីពេលនេះតទៅ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា១៧និង៧៤នៃច្បាប់ភូមិបាល ។ កាលបើផុតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យយាយផាន់ ទន់ ជាចុងចម្លើយ លើងកូនឈើមានទាំងប៉ុន្មានលើត្រពាំងជាចំណែករបស់នាងស៊ន ចេញឱ្យអស់ ។

៣-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី៧.០០០រៀល ដើមចោទបានបង់រួចហើយ កាលបើផុតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយ បង់ប្រាក់នេះសងទៅដើមចោទវិញ និងបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់ ពន្ធសមាមត្រស្មើ១% លើតម្លៃដីទំនាស់ប្រាក់នេះ ៨០% បង់ចូលថវិការដ្ឋ និង២០% សម្រាប់រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ។

សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍ កំណត់៦០ថ្ងៃគិតចាប់តាំងពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមនេះ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៩៦ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះផាន់ ទន់ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៣ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការ ខេត្តតាកែវ ត្រង់ចំណុចសេចក្តីសម្រេចនៃសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ក)ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១៣-១២-២០០០ របស់ចុងចម្លើយឈ្មោះផាន់ ទន់ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធ សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤៣ ចុះថ្ងៃទី០៥-១២-២០០០ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ចោលជាអសារបង់តទៅ ។

៣-ប្រគល់ដីត្រពាំងទឹកទំហំទទឹងពីខាងត្បូង២៣ម គុណ ទទឹងពីខាងជើង២៥ម៥ បណ្តោយ ៥០ម៦០ ស្ថិតនៅពីខាងក្រោយផ្ទះលោកនស ភូមិកំពង់ព្រៃ ឃុំស្មោង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ ប្រគល់ឱ្យ

ទៅឈ្មោះផាន់ ទន់ ជាចុងចម្លើយ កាន់កាប់ប្រើប្រាស់ជាកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ។ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា១៧ និង៧៤ នៃច្បាប់ភូមិបាល ។

៤-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តី១៣.០០០៛ ដែលដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឈ្មោះផាន់ ទន់ បានបង់ទុករួចហើយ ប្រាក់បែងចែកសម្រាប់ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥.០០០៛ និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥.០០០៛សរុបចំនួន១៣.០០០៛ ។

កាលបើហួសបណ្តឹងសាទុក្ខ ត្រូវបង្គាប់ឱ្យឈ្មោះនស បង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយ (១%)លើតម្លៃដីទំនាស់ជាក់ស្តែង ប្រាក់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ៨០ភាគរយ និងសម្រាប់ជារង្វាន់ ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ២០ភាគរយ ។

៥-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកសិទ្ធិឱ្យប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះនស ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ក) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារចុះថ្ងៃទី១៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះនស ។

បានឃើញសារណាគបញ្ចុះថ្ងៃទី១១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះផាន់ ទន់ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់តំណាងមហាអយ្យការបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា : សាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចសេចក្តី មកនេះ ពុំត្រឹមត្រូវទេ ។ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ សម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះនស នាពេលសវនាការថា ដីស្រែនេះជារបស់សាលារៀនចិន លុះដល់ឆ្នាំ១៩៨១ ខ្លួនបានសង់ផ្ទះនៅ ដោយស្រះនេះនៅខាងក្រោយផ្ទះខ្លួនក្រោយមក ខ្លួនសង់រោងម៉ាស៊ីនរួមគ្នា ដោយឱ្យប្តីអ្នកស្រីផាន់ ទន់ ជាអ្នកមើលជួសជុលម៉ាស៊ីន លុះក្រោយ មកទៀតអ្នកស្រី ផាន់ ទន់ បានសុំខ្លួនមករស់នៅក្បែររោងម៉ាស៊ីននេះ ដោយគាត់ជាអ្នកជួសជុលម៉ាស៊ីន ខ្លួនក៏អនុញ្ញាតិ ។ លុះក្រោយមកទៀតដោយខ្លួនមិនអាចគ្រប់គ្រងរោងម៉ាស៊ីនបានដោយរវល់ធ្វើការខ្លួនក៏សុំភាគហ៊ុនមកវិញ ។ឯទីតាំងដីនៅដដែល ហើយចំពោះប្លង់ដីនេះ គឺគាត់បានសុំគ្រលំ លួចធ្វើប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ ហើយរឿងនេះ ខ្លួនបានរាយការណ៍ប្រាប់ឃុំជាហូរហែរ គាត់បានកំទេចរបងរបស់ខ្លួនចោលអស់ ដោយខ្លួនពុំមានប្រតិកម្មអ្វីទេ ។ ឯសាលាឧទ្ធរណ៍ថា ខ្លួនអស់សិទ្ធិប្រើប្រាស់គឺមិនត្រឹត្រូវទេ ហើយស្រះទឹកនេះ ខ្លួនជាអ្នកស្តារ ចំពោះបញ្ហាដើមដូងពីដើម ខ្លួនបានប្តឹងទៅឃុំដែរ ។ ខ្លួនសុំទាមទារតែស្រះទឹក នៅខាងក្រោយផ្ទះរបស់ខ្លួនទេ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះផាន់ ទន់ នាពេលសវនាការថា ដីនេះពីមុនខ្លួនបានសុំគាត់រស់នៅមែន តែការកាន់កាប់ដីត្រពាំងទឹក និងដីភូមិ គឺខ្លួនជាអ្នកគ្រប់គ្រងដោយដាំដំណាំ និងបានស្តារយកស្រះ

ទឹកទៀតផង ។ លុះដល់ឆ្នាំ១៩៨៦ គាត់បានជីកស្រះ តែខ្លួនប្តឹងមិនឲ្យជីកគាត់បាត់ខ្លួន ទើតែឆ្នាំ២០០០ ទើគាត់យកនគរបាលមកព័ទ្ធកាត់ត្រពាំងរបស់ខ្លួនយក ពេលនោះកូនខ្លួនក៏បានប្តឹងសុំផ្អាកសិន ព្រោះកំពុងតែរវល់ ហើយខ្លួនបានដាំដើមដូងនៅលើដីរបស់ខ្លួនដែរ ឯដីទំនាស់នេះ ក៏ខ្លួនហ៊ានធ្វើអ្វីទេ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់គូភាគី

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់លោកនស ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សម្រេចប្រគល់ដីត្រពាំងទឹក ទំនាស់ទំហំពីខាងត្បូង២៣ម គុណ នឹងពីខាងជើង២៥ម៥ បណ្តោយ៥០ម៦០ ស្ថិតនៅខាងក្រោយផ្ទះលោកនស ឲ្យទៅឈ្មោះផាន់ទន់ កាន់កាប់ប្រើប្រាស់ជាកម្មសិទ្ធិនោះ មិនត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះដីត្រពាំងទឹកនេះគូភាគីបានទទួលស្គាល់តាំងពីឆ្នាំ១៩៨២ ឬ៨៣ មកថាបានកាន់កាប់រួមគ្នា ហើយតាមការបញ្ជាក់របស់លោកអភិបាលស្រុកទ្រាំង ចុះថ្ងៃទី២០-០៤-២០០០ ថា ដីស្រះត្រពាំងទឹកនេះ ជាត្រពាំងទឹកសាធារណៈ តាំងពីដើមមក មិនទាន់មានការបែងចែកឲ្យអ្នកណាម្នាក់ឡើយ ហើយក៏ពុំមានចុះក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌដែរ គប្បីបែងចែកគ្នា តាមចំណែកពីខាងក្រោយផ្ទះរៀងៗខ្លួន ។

-យល់ឃើញថា ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍សំអាងថា ដីទំនាស់ចុងក្រោយ ដើមចោទមិនបានកាន់កាប់ជាប់រហូតមក នោះជាការភ័ន្តច្រឡំ ពីព្រោះថា ដើមចោទ បានជីកស្តារយកទឹកប្រើប្រាស់រហូតមទល់បច្ចុប្បន្ននេះ បានទាំងធ្វើរបងតាមការបែងចែកពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដើម្បីការពារទំនាស់ តែត្រូវចុងចម្លើយទៅរុះរើចោលអស់ ។

-យល់ឃើញថា ការដែលចុងចម្លើយដាំដុះដំណាំនានាលើក្លីត្រពាំងក្រោយផ្ទះ ដើមចោទនោះ គឺធ្វើឡើងក្នុងពេលមានទំនាស់ នឹងត្រូវបានដើមចោទប្តឹងទៅរដ្ឋអំណាចជាបន្តបន្ទាប់ ។
ដូច្នេះចុងចម្លើយ ពុំអាចមានសិទ្ធិលើត្រពាំងនេះ ដោយការដាំដុះរបស់ខ្លួនបានឡើយ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ក) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានការខុសឆ្គងទាំងទម្រង់ ទាំងគតិច្បាប់ ។

ហេតុដូច្នេះ
វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតូក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៩ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់លោកនស ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ក) ចុះថ្ងៃទ១៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៣-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៤៨ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០៛ ដែលលោកនស បានបង់រួចហើយគឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី នឹងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជា រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាត់ហើបប្រាក់.

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប ១៩.០០០៛ ហើយតម្រូវឱ្យ អ្នកស្រីផាន់ទន់ សងប្រាក់១៩.០០០៛ នេះទៅលោកនស វិញ ។

៥-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ។